

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3305/2019
27.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7383/18 од 13.02.2019. године, на седници одржаној 27.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7383/18 од 13.02.2019. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7383/18 од 13.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 30311/16 од 20.03.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћених инвалиднина за период од 01.10.2013. године до 31.12.2017. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име разлике неисплаћених инвалиднина за период од 01.03.1999. године до 30.09.2012. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог тужене за прекид овог поступка. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 182.124,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка за период од дана пресуђења до дана наступања услова за извршење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7383/18 од 13.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у у ставовима петом и шестом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 150.148,00 динара, са законском затезном каматом почев од 20.03.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених ревизијских разлога, а тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име неисплаћене разлике инвалидине тужиоцу, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је његов захтев делимично усвојен, након што су судови утврдили да у том делу његово потраживање није застарело. О праву тужиоца, висини тражене накнаде, камати, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате на име неисплаћене разлике инвалидине тужиоцу поднета је 14.11.2016. године, а поднеском од 23.01.2018. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату 1.989.315,94 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије странака недозвољене, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић